

## Arrest

nr. 214 087 van 14 december 2018  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MEGANCK  
Meensesteenweg 454  
8501 BISSEGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 maart 2018 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 april 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. MEGANCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 oktober 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een visum lang verblijf met het oog op gezinshereniging.

1.2. Op 22 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van het in punt 1.1. gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Op datum van 05/10/2017 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, kracht geword en Op op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend A.A.L. (...), geboren op 07/11/1999, Jordaanse nationaliteit, om zijn vader in België, Mijnheer A.H.O.N.N. (...), geboren op 23/09/1963, Belgische nationaliteit, te vervoeg en;*

*Artikel 40ter is van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: ‘de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen’*

*Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° stelt dat als familielid van de burger worden beschouwd: ‘de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoel onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd word, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikken, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat d e andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven’*

*Overwegende dat Mevrouw F.M.K.Y.N. (...), de moeder van betrokkene zoals weergegeven op zijn geboorteakte, geen toestemming heeft gegeven dat A.A.L. (...) zijn vader, Mijnheer A.H.O.N.N. (...), definitief vervoegd in België. Het voorgelegde document betreft enkel een ‘bewijs van geen bezwaar’ dat de kinderen met hun vader naar België reizen en onder diens toezicht staan gedurende de hele periode. Ondanks de verklaring van de vader dat dit een standaard-tekst betreft die gebruikt wordt door de rechtbank voor alle aanvragen tot toelating tot reizen met minderjarigen, werd er geen sluitend bewijs voorgelegd dat de moeder akkoord gaat met de definitieve vestiging van de kinderen in België. Niets belet de moeder van betrokkene om een eigenhandig en ondertekend (+ bewijs van haar identiteit) document over te maken waarin zij dit expliciet bevestigt dat de kinderen zich definitief bij hun vader zullen voegen.*

*Overwegende dat er geen vonnis van hoederecht voorgelegd werd dat Mijnheer A.H.O.N.N. (...) over het exclusieve hoederecht van A.A.L. (...) beschikt.*

*Overwegende dat de voorwaarde inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;*

*Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011;*

*Bijgevolg wordt het visum gezinshereniging geweigerd.“*

## 2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesememorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”.*

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert *“middelen”* aan *“tegen de motivatie van de bestreden beslissing”* waarbij zij concreet ingaat op de motieven en betoogt waarom zij deze foutief of kennelijk onredelijk acht. Uit voormelde bewoordingen blijkt, in wat kan beschouwd worden als een enig middel, dat de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Daarnaast blijkt dat de verzoekende partij de schending opwerpt van het redelijkheidsbeginsel.

In haar synthesememorie zet de verzoekende partij haar enig middel uiteen als volgt:

*“Concluante meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:*

#### *2.2.1. Toestemming moeder ligt voor*

*De bestreden beslissing stelt verkeerdelijk dat de moeder van concluante, mevr. F.M.K.N. (...), geen toestemming zou gegeven hebben dat concluante en haar broer hun vader definitief zouden vervoegen in BELGIË.*

*Teneinde zeker te zijn over de juistheid van de formulering van deze verklaring tot toestemming hebben de ouders van concluante beroep gedaan op een standaard document van de rechtbank, inderdaad een "bewijs van geen bezwaar", dat werd ondertekend door de moeder.*

*Art. 40bis §2, 3° van de Vreemdelingenwet voorziet immers dat de andere ouder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven, maar voorziet niet op welke formele wijze dit dient te gebeuren!*

*Concluante kan dan ook niet het slachtoffer zijn van het feit dat de overheid hieromtrent niets heeft geregeld of geen standaardformulieren heeft voorzien. Zij heeft zich in casu proberen te behelpen met formulieren overhandigd door de rechtbank en heeft hiermee alles in haar macht gedaan om hieraan tegemoet te komen en deze toestemming aan te tonen. Bovendien werd dit nadien nog aangevuld met een bijkomende verklaring van haar moeder.*

*Hieruit dan te durven afleiden dat "nergens blijkt dat de moeder van de verzoekende partij haar toestemming zou gegeven hebben dat de verzoekende partij zich bij de referentiepersoon in BELGIE zou vestigen" is werkelijk verregaand en niet meer redelijk of een overheidsbeslissing waardig...*

*De moeder van concluante is dus wel degelijk akkoord met de definitieve vestiging van de kinderen in BELGIË bij hun vader, uit de aard van de visumaanvraag "gezinshereniging" zelf blijkt immers de definitieve aard. Er bestaat dan ook geen gevaar dat zij in de veronderstelling zou zijn geweest dat het enkel een reis betrof, zij is maar al te goed op de hoogte en hierover werd overlegd tussen beide ouders. Zij is hiervan dan ook op de hoogte en gaat hiermee uitdrukkelijk akkoord.*

#### *2.2.2. Toestemming aangevuld met bijkomende verklaring*

*Ter aanvulling, vervollediging en verduidelijking van dit oorspronkelijke document legt concluante een uitdrukkelijke verklaring van akkoord voor van hun moeder met hun permanent verblijf in BELGIE bij hun vader (Stuk 3).*

*De bestreden beslissing vermeldt immers inderdaad dat niets de moeder van concluante belet om zelf een verklaring te schrijven waarin ze haar akkoord geeft.*

*Welnu, partijen wilden juist de waarborg dat zij het juiste document zouden voorleggen, reden waarom zij zich naar de rechtbank hebben gewend teneinde een formulier te bekomen.*

*Teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen van verweerder heeft de moeder van concluante hiernaast tevens een uitdrukkelijke verklaring geschreven, zodat dan ook aan alle voorwaarden van een gezinshereniging voldaan.*

#### *2.2.3. Nieuwe elementen tijdens de beroepsprocedure komen in aanmerking*

*Het is inderdaad zo dat verweerder nog niet over dit laatste document beschikte op het moment van de bestreden beslissing, doch het is een algemeen principe dat in hoger beroep tevens rekening dient gehouden te worden met elementen die zich hierna hebben voorgedaan.*

*Zeker in casu, waar het aanvullend document een loutere verduidelijking betreft van het oorspronkelijke formulier.*

*De Raad voor Vreemdelingenbetwisting dient ook dit document derhalve in rekening te nemen.*

#### 2.2.4. Schending redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel

*Het zou dan ook onredelijk en onproportioneel zijn om de aanvraag van concludante af te wijzen op basis van een formulering van een attest, terwijl de intentie en het akkoord van beide ouders met het definitief verblijf van concludante bij haar vader in BELGIE toch duidelijk blijkt.*

*Door te stellen dat geen sluitend bewijs van het akkoord van de moeder voorlegt, terwijl zij niet minder dan twee verklaringen voor akkoord heeft ondertekend, schendt de overheid het redelijkheidsbeginsel.*

*Over de toestemming van beide ouders dat concludante zich definitief in BELGIE bij haar vader komt vestigen, bestaat immers geen enkele twijfel!*

*Dan moet de overheid zelf maar de nodige formulieren voorzien die voldoen aan haar voorwaarden, doch bij gebreke hieraan, blijkt de intentie en het uitdrukkelijk akkoord in casu duidelijk uit de voorliggende stukken.*

#### 2.2.5. Belang van de minderjarige / het kind

*Ook het belang en de wil van de minderjarige concludante dient in rekening te worden gebracht.*

*Het is de uitdrukkelijke wens van zowel ouders als kinderen dat concludante en haar broer bij hun vader gaan wonen in BELGIE omdat dit voor een vrouw alleen in JORDANIE heel zwaar blijkt.*

*Het dossier werd zonder meer geweigerd zonder de werkelijke behoeften van partijen na te gaan, wat de rechten van concludante schendt.*

*Over dit element leest concludante echter niets in de Nota van verweerster... Dit betreft nochtans een heel belangrijk element!"*

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De Raad stelt vast dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Nazicht van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, houdt *in casu* eveneens nazicht in van de artikelen 40bis, §2, eerste lid, 3° en 40ter van de Vreemdelingenwet, daar de bestreden weigeringsbeslissing op deze bepalingen is gestoeld.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

(...)

§ 2.

*De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :*

*1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;*

*2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.*

*De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :*

*1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.*

*Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.*

*2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.*

*3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.*

*Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.*

*Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”*

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2

*Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:*

(...)

*3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;”*

3.3. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij verkeerdelijk voorhoudt dat haar moeder geen toestemming zou gegeven hebben dat zij haar vader definitief zou vervoegen in België, dat teneinde zeker te zijn over de juistheid van de formulering van deze verklaring tot toestemming haar ouders beroep hebben gedaan op een standaard document van de rechtbank, een ‘bewijs van geen bezwaar’ dat werd ondertekend door haar moeder. De verzoekende partij verduidelijkt dat artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet voorziet dat de andere ouder zijn toestemming geeft, maar niet voorziet op welke formele wijze dit dient te gebeuren. Zij meent dat zij dan ook niet het slachtoffer kan zijn van het feit dat de overheid hieromtrent niets heeft geregeld of geen standaardformulieren heeft

voorzien, dat zij zich *in casu* heeft proberen te behelpen met de formulieren overhandigd door de rechtbank en hiermee alles in haar macht heeft gedaan om hieraan tegemoet te komen en deze toestemming aan te tonen. Zij stelt dat dit bovendien nadien nog aangevuld werd met een bijkomende verklaring van haar moeder. Zij meent dat hieruit afleiden dat nergens blijkt dat haar moeder haar toestemming zou gegeven hebben dat zij zich bij de referentiepersoon in België zou vestigen werkelijk verregaand en niet meer redelijk is of een overheidsbeslissing waardig. Zij wijst erop dat haar moeder aldus wel degelijk akkoord is met de definitieve vestiging van de kinderen in België bij hun vader, dat uit de aard van de visumaanvraag 'gezinshereniging' zelf de definitieve aard blijkt. De verzoekende partij meent dat er dan ook geen gevaar bestaat dat haar moeder in de veronderstelling zou zijn geweest dat het enkel een reis betrof, dat zij maar al te goed op de hoogte was en hierover werd overlegd tussen beide ouders, dat haar moeder hiervan dan ook op de hoogte is en er uitdrukkelijk mee akkoord gaat.

Daarnaast wijst de verzoekende partij erop dat zij ter aanvulling, vervollediging en verduidelijking van voormeld oorspronkelijk document nog een verklaring van akkoord van haar moeder met haar permanent verblijf in België bij haar vader voorlegt, dat de bestreden beslissing immers vermeldt dat niets haar moeder belet om zelf een verklaring te schrijven waarin ze haar akkoord geeft. Zij verduidelijkt dat zij de waarborg wilden dat zij de juiste documenten zouden voorleggen en daarom zich tot de rechtbank gewend hebben teneinde een formulier te bekommen. Zij stelt dat teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen van de verwerende partij haar moeder tevens een uitdrukkelijke verklaring heeft geschreven zodat dan ook aan alle voorwaarden voor gezinshereniging is voldaan. Zij stelt dat het inderdaad niet zo is dat de verwerende partij over dit document beschikte op het moment van het nemen van de bestreden beslissing doch dat het een algemeen principe is in hoger beroep dat tevens rekening dient gehouden te worden met elementen die zich hierna hebben voorgedaan, zeker wanneer het aanvullend document een loutere verduidelijking betreft van het oorspronkelijke formulier en dat de Raad dit document dan ook in rekening dient te nemen.

De verzoekende partij meent dat het dan ook onredelijk en onproportioneel zou zijn om haar aanvraag af te wijzen op basis van een formulering van een attest, terwijl de intentie en het akkoord van beide ouders met het definitief verblijf bij haar vader in België duidelijk blijkt. Zij meent dat door te stellen dat geen sluitend bewijs van het akkoord van de moeder voorligt, terwijl zij niet minder dan twee verklaringen voor akkoord heeft ondertekend, de overheid het redelijkheidsbeginsel schendt. Over de toestemming van beide ouders dat zij zich definitief in België bij haar vader komt vestigen, bestaat, volgens de verzoekende partij, geen twijfel. Zij betoogt nog dat de overheid zelf maar de nodige formulieren moet voorzien die voldoen aan haar voorwaarden, doch bij gebreke hieraan, de intentie en het uitdrukkelijk akkoord *in casu* blijkt uit de voorliggende stukken.

Ten slotte stelt de verzoekende partij dat ook het belang en de wil van haar als minderjarige in rekening moet gebracht worden, dat het zowel de uitdrukkelijke wens is van haar zelf als haar ouders en dat zij bij haar vader gaat wonen in België omdat dit voor een vrouw alleen in Jordanië heel zwaar lijkt. De verzoekende partij meent dat het dossier zonder meer werd geweigerd zonder de werkelijke behoeften van de partijen na te gaan, wat haar rechten schendt.

3.4. De verwerende partij weigerde *in casu* het recht op verblijf van de verzoekende partij die beneden de leeftijd van 21 jaar is, omdat de toestemming van de moeder – waarbij zij verklaart akkoord te gaan met het verblijf van haar dochter bij diens vader in België – niet kan worden aanvaard.

De Raad merkt vooreerst op dat de verzoekende partij niet betwist dat het bewijs diende te worden geleverd dat haar moeder haar toestemming gaf voor het zich voegen bij haar vader in België.

De Raad wenst in dit verband te benadrukken dat het belang van de voorwaarde vervat in artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet dat de andere ouder die mede het recht van bewaring heeft zijn toestemming geeft, erin bestaat te verzekeren dat het kind niet zonder medeweten/toestemming van de andere ouder in België kan verblijven en derhalve te voorkomen dat kinderen onrechtmatig van één van hun ouders worden gescheiden. Teneinde aan deze doelstelling te voldoen, dient aan de hand van de voorgelegde toestemmingsverklaring met zekerheid te kunnen worden afgeleid dat de betreffende ouder zijn toestemming heeft gegeven.

3.5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij een document heeft voorgelegd van een rechtbank in Jordanië waarin door getuigen bevestigd wordt dat de moeder van de verzoekende partij stelt dat zij geen bezwaar heeft om de verzoekende partij te laten reizen in het gezelschap van haar vader naar België en dat de vader al de kosten zal dekken en dat haar dochter

onder zijn toezicht en zorg zal staan gedurende de hele periode. Dit wordt door de verzoekende partij niet betwist. Waar de verzoekende partij stelt dat voormeld document nog aangevuld werd met een bijkomende verklaring van haar moeder, dat haar moeder twee verklaringen voor akkoord heeft ondertekend, kan de Raad enkel vaststellen dat de verzoekende partij niet aantoonbaar, en uit de stukken van het administratief dossier geenszins blijkt, dat er bij de visumaanvraag een tweede verklaring voor akkoord ondertekend door haar moeder zou zijn voorgelegd. In zoverre de verzoekende partij doelt op de verklaring tot uitdrukkelijke toestemming van haar moeder van 13 april 2018, gevoegd bij het verzoekschrift, wijst de Raad naar wat hieromtrent wordt gesteld onder punt 3.10.

3.6. Niettegenstaande de wet inderdaad niet regelt op welke wijze de toestemming dient te worden gegeven, is het echter niet kennelijk onredelijk van verwerende partij – gelet op het feit dat aan de hand van de voorgelegde toestemmingsverklaring met zekerheid dient te kunnen worden afgeleid dat de betreffende ouder zijn toestemming heeft gegeven – te stellen dat de moeder van de verzoekende partij geen toestemming heeft gegeven dat de verzoekende partij haar vader definitief vervoegd in België, daar het door haar voorgelegde document enkel een bewijs van geen bezwaar betreft dat de verzoekende partij met haar vader naar België reist en onder diens toezicht staat gedurende de hele periode, dat dit geen sluitend bewijs is dat de moeder akkoord gaat met de definitieve vestiging van de verzoekende partij in België.

De Raad herhaalt dat uit het door de verzoekende partij bij haar aanvraag voorgelegde document blijkt dat de moeder van de verzoekende partij stelt dat zij geen bezwaar heeft om de verzoekende partij te laten reizen in het gezelschap van haar vader naar België en dat zij stelt dat de vader al de kosten zal dekken en dat haar dochter onder zijn toezicht en zorg zal staan gedurende de hele periode.

De Raad stelt vast dat de in punt 1.1. bedoelde aanvraag gericht is op het verkrijgen van een langdurig verblijfsrecht waarbij de verzoekende partij zich op het Belgische grondgebied voegt bij haar vader, zodat de Raad het niet foutief, noch kennelijk onredelijk acht van de verwerende partij om een expliciete toestemming van de moeder voor een langdurig verblijf/definitieve vestiging bij de vader te verwachten. Het is niet foutief of kennelijk onredelijk - in tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt voor te houden - om het geen bezwaar hebben tegen het feit dat de verzoekende partij 'reist' met haar vader naar België waar hij zal instaan voor toezicht en zorg gedurende de hele periode - gelet op het feit dat aan de hand van de voorgelegde toestemmingsverklaring met zekerheid dient te kunnen worden afgeleid dat de betreffende ouder zijn toestemming heeft gegeven - niet te beschouwen als een akkoord met een definitieve vestiging van de verzoekende partij in België.

De stelling van de verzoekende partij dat, teneinde zeker te zijn over de juistheid van de formulering van deze verklaring tot toestemming, haar ouders beroep hebben gedaan op een standaard document van de rechtbank, een 'bewijs van geen bezwaar' dat werd ondertekend door haar moeder en dat zij dan ook niet het slachtoffer kan zijn van het feit dat de overheid hieromtrent niets heeft geregeld of geen standaardformulieren heeft voorzien, dat zij zich *in casu* heeft proberen te behelpen met de formulieren overhandigd door de rechtbank en hiermee alles in haar macht heeft gedaan om hieraan tegemoet te komen en deze toestemming aan te tonen, doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Het feit dat de ouders van de verzoekende partij – in de veronderstelling dat een dergelijke formulering correct zou zijn – een beroep hebben gedaan op een rechtbank en het feit dat er geen standaardformulieren beschikbaar zijn van de overheid, doet geen afbreuk aan de vereiste van artikel 40*bis*, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet dat in geval van gedeeld recht van bewaring over de bloedverwanten in neergaande lijn, de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven. Overigens wijst de Raad erop dat de verzoekende partij bezwaarlijk kan voorhouden dat zij alles in haar macht heeft gedaan om tegemoet te komen aan de vereiste van het aantonen van de toestemming, nu zij ter gelegenheid van onderhavig verzoekschrift blijkbaar een ander document voorlegt om de toestemming van haar moeder te staven.

3.7. Waar de verzoekende partij meent dat haar moeder wel degelijk akkoord is met de definitieve vestiging van haar kinderen in België bij hun vader, dat uit de aard van de visumaanvraag 'gezinshereniging' zelf de definitieve aard blijkt, stelt de Raad vast dat het niet kennelijk onredelijk voorkomt – gelet op het feit dat aan de hand van de voorgelegde toestemmingsverklaring met zekerheid dient te kunnen worden afgeleid dat de betreffende ouder zijn toestemming heeft gegeven – de vereiste dat de andere ouder die mede het recht van bewaring heeft zijn toestemming geeft, in te vullen door van de andere ouder een expliciete toestemming te vereisen waaruit blijkt dat de andere ouder op de hoogte is en instemt met het feit dat het kind langdurig bij de ene ouder verblijft. De Raad herhaalt vooreerst dat uit de aan de verwerende partij voorgelegde toestemming van haar moeder geenszins blijkt dat zij

instemt met het zich definitief vestigen in België bij de vader door haar dochter. Uit het document blijkt immers enkel dat de moeder van de verzoekende partij geen bezwaar heeft tegen het feit dat de verzoekende partij zal reizen met haar vader naar België en dit voor een bepaalde periode. Uit het document van de rechtbank, noch uit de overige stukken van het administratief dossier, blijkt dat de moeder van de verzoekende partij op de hoogte is van de aanvraag tot het verkrijgen van een visum met het oog op gezinshereniging met de vader ingediend door de verzoekende partij. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet, minstens toont de verzoekende partij dit niet aan, dat de visumaanvraag van de verzoekende partij mede ondertekend werd door haar moeder. Op de visumaanvraag staat haar vader als ouderlijke macht vermeld. Uit de door de verzoekende partij bij haar aanvraag voorgelegde stukken, noch uit het administratief dossier blijkt een overleg tussen de vader en de moeder van de verzoekende partij over het indienen van een visumaanvraag door de verzoekende partij met het oog op lang verblijf in België in het kader van het zich voegen bij haar vader. De verzoekende partij toont dan ook geenszins aan dat uit de stukken van het administratief dossier en de door haar voorgelegde stukken wel degelijk afdoende blijkt dat haar moeder akkoord is met haar definitieve vestiging bij haar vader in België en dat er geen gevaar bestaat dat haar moeder in de veronderstelling zou zijn geweest dat het enkel een reis betrof daar zij maar al te goed op de hoogte was en dat hierover werd overlegd tussen de ouders.

De verzoekende partij toont niet aan dat de intentie en het uitdrukkelijk akkoord van haar moeder duidelijk bleek uit de door haar bij haar visumaanvraag voorgelegde stukken.

3.8. Gelet op voormelde vaststellingen kan de verzoekende partij niet dienstig voorhouden dat het onredelijk en onproportioneel zou zijn om haar aanvraag af te wijzen op basis van een formulering van een attest, terwijl de intentie en het akkoord van beide ouders met het definitief verblijf bij haar vader in België duidelijk blijkt, nu niet blijkt dat de intentie en het akkoord van haar beide ouders met het definitief verblijf bij haar vader in België duidelijk blijkt.

Gelet op voormelde vaststellingen kan zij evenmin ernstig voorhouden dat er geen twijfel bestaat over de toestemming van beide ouders dat zij zich definitief in België bij haar vader komt vestigen.

3.9. Betreffende de stelling van de verzoekende partij dat ook het belang en de wil van haar als minderjarige in rekening moet gebracht worden, dat het zowel de uitdrukkelijke wens is van haar zelf als haar ouders en dat zij bij haar vader gaat wonen in België omdat dit voor een vrouw alleen in Jordanië heel zwaar lijkt, dat haar aanvraag zonder meer werd geweigerd zonder haar werkelijke behoeften na te gaan, wijst de Raad erop dat de loutere wens en wil van de verzoekende partij en haar ouders dat de verzoekende partij zich in België kan vestigen bij haar vader er niet toe leidt dat de voorwaarden voor verblijf niet langer voldaan dient te zijn. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij de wens van de verzoekende partij om zich bij haar vader in België te vestigen genegeerd heeft, doch geoordeeld heeft dat de voorwaarden om op grond van deze wens een visum lang verblijf te verkrijgen niet vervuld zijn. Bovendien heeft de verwerende partij wel degelijk oog gehad voor de wens, de wil en de behoeften van de verzoekende partij nu zij reeds aangaf op welke wijze de verzoekende partij het voldaan zijn aan de voorwaarde van de toestemming van de andere ouder kan aantonen, waarbij er op gewezen wordt dat niets de moeder van de verzoekende partij belet om een eigenhandig en ondertekend document, vergezeld van het bewijs van haar identiteit, over te maken waarin zij expliciet bevestigt dat de verzoekende partij zich definitief bij de vader mag vestigen. Waar de verzoekende partij stelt dat het wonen voor een vrouw alleen in Jordanië zwaar lijkt – uiteenzetting van het middel die overigens voor het eerst wordt aangehaald in de synthesememorie – beperkt zij zich tot een loutere bewering die zij geenszins concreet aannemelijk maakt.

3.10. Betreffende het voorleggen van de verklaring tot uitdrukkelijke toestemming van haar moeder van 13 april 2018, wijst de Raad er vooreerst op dat de voorwaarden voor lang verblijf moeten vervuld zijn op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. De verzoekende partij toont geenszins aan dat deze verklaring reeds voorlag bij het indienen van de aanvraag of voor het nemen van de bestreden beslissing, wat overigens niet mogelijk was gelet op het feit dat voormelde verklaring dateert van na het nemen van de bestreden beslissing. Gezien het document niet voorlag op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing kan het de verwerende partij niet ten kwade worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden en haar beoordeling of de toestemming al dan niet gegeven werd door de moeder van de verzoekende partij te baseren op het voorgelegde document van de rechtbank waarin de moeder van de verzoekende partij stelt dat zij geen bezwaar heeft dat de verzoekende partij met haar vader naar België reist.



De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen van die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS 30 maart 1994, nr. 46.794, R.A.C.E. 1994, z.p.). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij waren voorgelegd op het ogenblik dat zij haar beslissing nam. De verzoekende partij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat het een algemeen principe is in hoger beroep dat tevens rekening dient gehouden te worden met elementen die zich na het nemen van de beslissing hebben voorgedaan.

De Raad stelt vast dat de nieuwe documenten niet dienstig kunnen worden bijgebracht. Het feit dat de bestreden beslissing vermeldt dat niets haar moeder belet om zelf een verklaring te schrijven waarin ze haar akkoord geeft en dat haar moeder, teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen van de verwerende partij, een uitdrukkelijke verklaring heeft geschreven, doet aan voormelde vaststellingen geen afbreuk.

De verzoekende partij kan ook niet gevolgd worden waar zij meent dat het document enkel een verduidelijking betreft van het oorspronkelijk document tot toestemming zodat de Raad het in rekening dient te nemen. De twee documenten hebben immers een fundamenteel andere inhoud nu de moeder van de verzoekende partij enerzijds, blijkens het bij de aanvraag voorgelegde document, in aanwezigheid van getuigen voor de rechtbank verklaart geen bewaar te hebben tegen het feit dat de verzoekende partij reist met haar vader naar België en dat de verzoekende partij onder zijn toezicht en zorg zal staan gedurende de hele periode en zij anderzijds, blijkens het document gevoegd aan het verzoekschrift, op 13 april 2018 verklaart dat zij akkoord gaat met een permanent verblijf van de verzoekende partij in België bij haar vader. Het bij het verzoekschrift voorgelegde document van 13 april 2018 kan dan ook geenszins beschouwd worden als een document ter verduidelijking van het bij de aanvraag voorgelegde document.

3.11. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens of kennelijk onredelijk handelde.

Gelet op de vaststelling dat aan de hand van de voorgelegde toestemming niet kan worden vastgesteld dat de moeder effectief haar toestemming heeft gegeven voor het langdurig verblijf van de verzoekende partij in België bij haar vader in het kader van een gezinshereniging, kon de verwerende partij niet anders dan vaststellen dat niet is voldaan aan de verblijfsvoorwaarden voor de verzoekende partij.

Een schending van de materiële motiveringsplicht noch van het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

3.12. Het enig middel is ongegrond.

#### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER